

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.4.2010
SEC(2010) 488 final

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

din 27.4.2010

**privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale
Uniunii**

Partea I a Orientărilor integrate Europa 2020

{COM(2010) 193 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

La 26 martie 2010, Consiliul European a fost de acord cu propunerea Comisiei Europene privind lansarea unei noi strategii pentru locuri de muncă și creștere economică, Europa 2020¹, bazată pe coordonarea consolidată a politicilor economice, care se va axa pe domeniile esențiale în care este nevoie de acțiune pentru a stimula potențialul de creștere durabilă și competitivitate al Europei. În acest scop, Consiliul European a fost de acord să stabilească obiective principale comune la nivelul UE, care orientează acțiunea statelor membre și a Uniunii. În lumina acestor obiective statele membre [și-au stabilit] obiectivele naționale. La nivelul UE, Comisia va lua măsuri pentru aplicarea strategiei, în special prin cele șapte „inițiative emblematice” care au fost anunțate în Comunicarea Europa 2020.

În conformitate cu Tratatul privind funcționarea UE, statele membre își consideră politicile economice și promovarea ocupării forței de muncă ca fiind o chestiune de interes comun și le coordonează în cadrul Consiliului. În temeiul a două articole separate, Consiliul adoptă orientări generale privind politica economică (articolul 121) și orientări privind ocuparea forței de muncă (articolul 148), tratatul precizând că aceste două tipuri de orientări trebuie să fie compatibile. Dat fiind acest temei juridic, orientările privind politica de ocupare a forței de muncă și politica economică sunt prezentate ca două instrumente juridice distincte, dar intrinsec interconectate:

- o Recomandare a Consiliului privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și Uniunii – Partea I a Orientărilor integrate Europa 2020;
- o Decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre – Partea a II-a a Orientărilor integrate Europa 2020.

Aceste orientări puse în aplicare de instrumentele juridice menționate mai sus constituie împreună orientările integrate pentru aplicarea Strategiei Europa 2020.

„Orientările integrate Europa 2020” stabilesc cadrul pentru Strategia Europa 2020 și reformele de la nivelul statelor membre. Pentru a asigura coerența și claritatea, orientările sunt limitate la număr și reflectă concluziile Consiliului European. Orientările sunt integrate pentru a asigura că politicile naționale și ale UE contribuie pe deplin la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Urmărirea acestor orientări într-un mod sincronizat va ajuta statele membre să valorizeze efectele „de contagiune” pozitive ale reformelor structurale coordonate, în special în zona euro.

Pe această bază, statele membre vor elabora programe naționale de reformă care vor stabili în detaliu acțiunile pe care le vor întreprinde în cadrul noii strategii, punând un accent special pe eforturile de îndeplinire a obiectivelor naționale și pe măsurile de eliminare a blocajelor care limitează creșterea durabilă la nivel național. Pornind de la monitorizarea efectuată de către Comisie și de la activitatea desfășurată în cadrul Consiliului, Consiliul European va evalua anual progresele globale realizate în aplicarea strategiei atât la nivelul UE, cât și la cel național. Vor fi examinate simultan evoluțiile macroeconomice, structurale și în materie de competitivitate, precum și stabilitatea financiară globală.

¹ COM(2010) 2020, 3.3.2010.

„Orientările integrate Europa 2020” sunt următoarele:

Orientarea 1: Asigurarea calității și durabilității finanțelor publice

Orientarea 2: Abordarea dezechilibrelor macroeconomice

Orientarea 3: Reducerea dezechilibrelor în zona euro

Orientarea 4: Optimizarea sprijinului pentru cercetare-dezvoltare și inovare, consolidarea triumghiului cunoașterii și eliberarea potențialului economiei digitale

Orientarea 5: Utilizarea mai eficientă a resurselor și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră

Orientarea 6: Îmbunătățirea mediului de afaceri și de consum și modernizarea bazei industriale

Orientarea 7: Îmbunătățirea participării pe piața forței de muncă și reducerea șomajului structural

Orientarea 8: Dezvoltarea unei forțe de muncă calificate care să răspundă nevoilor pieței forței de muncă, promovarea calității locurilor de muncă și a învățării de-a lungul vieții

Orientarea 9: Îmbunătățirea performanței sistemelor de educație și formare la toate nivelurile și participarea sporită la învățământul terțiar

Orientarea 10: Promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

din 27.4.2010

privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii

Partea I a Orientărilor integrate Europa 2020

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere concluziile Consiliului European,

întrucât:

- (1) Tratatul prevede că statele membre își consideră politicile economice ca fiind o chestiune de interes comun și le coordonează în cadrul Consiliului. În conformitate cu dispozițiile tratatului, Uniunea Europeană a elaborat și pus în aplicare instrumente de coordonare pentru politica fiscală (Pactul de stabilitate și creștere) și politicile macrostructurale.
- (2) Tratatul prevede că trebuie adoptate de către Consiliu orientări privind ocuparea forței de muncă și orientări generale de politică economică pentru a orienta politicile statelor membre.
- (3) Strategia de la Lisabona lansată în 2000 s-a bazat pe recunoașterea nevoii UE de a-și spori productivitatea și competitivitatea, consolidând totodată coeziunea socială, în condițiile concurenței globale, transformărilor tehnologice și ale unei populații în curs de îmbătrânire. Strategia de la Lisabona a fost relansată în 2005, după o revizuire intermediară care a condus la punerea unui accent mai puternic pe creștere și pe locuri de muncă mai multe și mai bune.
- (4) Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă a contribuit la obținerea unui consens cu privire la direcția generală a politicii economice și a politicii privind ocuparea forței de muncă ale UE. În conformitate cu această strategie, Consiliul a adoptat în 2005 orientări generale de politică economică și orientări privind ocuparea forței de muncă², pe care le-a revizuit în 2008³. Cele 24

² COM (2005) 141

³ COM (2007) 803

de orientări au constituit baza programelor naționale de reformă, descriind prioritățile principale în materie de reformă macroeconomică, microeconomică și a pieței forței de muncă pentru UE în ansamblul său. Cu toate acestea, experiența arată că orientările nu au stabilit priorități suficient de clare și că legăturile între acestea ar fi putut fi mai puternice. Aceasta a limitat impactul lor asupra elaborării politicilor la nivel național.

- (5) Criza financiară și economică declanșată în 2008 a avut drept rezultat pierderea unui număr semnificativ de locuri de muncă și a unei părți considerabile din producția potențială și a condus la o deteriorare dramatică a finanțelor publice. Cu toate acestea, Planul european de redresare economică⁴ a ajutat statele membre să abordeze criza, în parte prin intermediul unor stimulente fiscale coordonate, moneda euro îndeplinind un rol de ancoră pentru stabilitatea macroeconomică. Criza a arătat așadar că, dacă este consolidată și eficientizată, coordonarea politicilor economice ale UE poate produce rezultate semnificative. Criza a evidențiat, de asemenea, interdependența strânsă a economiilor statelor membre.
- (6) Comisia a propus crearea unei noi strategii pentru deceniul următor, Strategia Europa 2020⁵, pentru a permite Uniunii să iasă din criză mai puternică și să-și direcționeze economia către o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Cinci obiective principale, enumerate la orientările relevante, reprezintă obiective comune ce orientează acțiunea statelor membre și a Uniunii. Statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a îndeplini obiectivele naționale și pentru a elimina blocajele care limitează creșterea.
- (7) Ca parte a unor strategii cuprinzătoare de ieșire din criza economică, statele membre ar trebui să realizeze programe de reformă ambițioase pentru a asigura stabilitatea macroeconomică și durabilitatea finanțelor publice, pentru a îmbunătăți competitivitatea și a reduce dezechilibrele macroeconomice. Măsurile temporare introduse ca răspuns la criză ar trebui eliminate într-un mod coordonat atunci când redresarea este sigură. Retragerea stimulentei fiscale ar trebui pusă în aplicare și coordonată în cadrul Pactului de stabilitate și creștere.
- (8) În cadrul Strategiei Europa 2020, statele membre ar trebui să pună în aplicare reforme direcționate către „creșterea inteligentă”, adică o creștere bazată pe cunoaștere și inovație. Reformele ar trebui să vizeze îmbunătățirea calității educației, asigurarea accesului pentru toți și consolidarea performanței în domeniul cercetării și al afacerilor, pentru a promova inovația și transferul cunoștințelor în întreaga UE. Aceste reforme ar trebui să încurajeze spiritul întreprinzător și să ajute la transpunerea ideilor creative în produse, servicii și procese inovatoare, care pot genera creștere, locuri de muncă de calitate, coeziune teritorială, economică și socială și care pot aborda mai eficient provocările sociale europene și globale. În acest context, este esențial să se valorifice la maxim tehnologiile informației și comunicațiilor.
- (9) Prin programele lor de reformă, statele membre ar trebui, de asemenea, să urmărească „creșterea durabilă”. Creșterea durabilă înseamnă decuplarea creșterii economice de utilizarea resurselor, crearea unei economii durabile, competitive și eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor, distribuția echitabilă a costurilor și beneficiilor și exploatarea rolului de lider al Europei în cursa pentru dezvoltarea unor noi procese și

⁴ COM(2009) 614, 19.11.2009

⁵ COM(2010) 2020, 3.3.2010.

tehnologii, inclusiv a tehnologiilor ecologice. Statele membre ar trebui să pună în aplicare reformele necesare pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și pentru a utiliza resursele în mod eficient. Ar trebui, de asemenea, să își îmbunătățească mediul de afaceri, să stimuleze crearea de locuri de muncă ecologice și să își modernizeze baza industrială.

- (10) În sfârșit, programele de reformă ale statelor membre ar trebui să urmărească, de asemenea, „creșterea favorabilă incluziunii”. Creșterea favorabilă incluziunii înseamnă construcția unei societăți bazate pe coeziune, în care oamenii au capacitatea să anticipeze și să gestioneze schimbările, participând astfel activ în societate și economie. Așadar, reformele statelor membre ar trebui să asigure acces și oportunități pentru toți de-a lungul întregii vieți, reducând astfel sărăcia și excluziunea socială, prin eliminarea barierelor în calea participării pe piața forței de muncă, în special în cazul femeilor, lucrătorilor mai în vârstă, tinerilor, persoanelor cu handicap și migranților legali. Aceste reforme ar trebui, de asemenea, să garanteze că toți cetățenii și toate regiunile au acces la beneficiile creșterii economice. Programele de reformă ale statelor membre ar trebui așadar să se axeze pe asigurarea unei funcționări eficiente a piețelor forței de muncă, prin investiții în tranziții reușite, dezvoltarea unor competențe adecvate, creșterea calității locurilor de muncă și combaterea segmentării, a șomajului structural și a inactivității, asigurând totodată protecția socială adecvată și durabilă și incluziunea activă, pentru a reduce sărăcia.
- (11) Reformele structurale ale UE și ale statelor membre pot contribui eficient la creșterea economică și crearea de locuri de muncă dacă sporesc competitivitatea UE în economia globală, deschid noi oportunități pentru exportatorii europeni și oferă un acces competitiv la importuri vitale. Ar trebui să se țină seama așadar de implicațiile reformelor asupra competitivității externe pentru a încuraja creșterea și participarea europeană pe piețe deschise și echitabile la nivel mondial.
- (12) Strategia Europa 2020 trebuie să fie sprijinită printr-un set integrat de politici pe care statele membre ar trebui să le aplice în mod complet și în același ritm, pentru a obține efectele de „contagiune” pozitive ale reformelor structurale coordonate.
- (13) În timp ce aceste orientări se adresează statelor membre, Strategia Europa 2020 ar trebui aplicată în parteneriat cu toate autoritățile naționale, regionale și locale, asociind strâns parlamentele, precum și partenerii sociali și reprezentanții societății civile, care vor contribui la elaborarea programelor naționale de reformă, la punerea acestora în aplicare și la comunicarea generală privind strategia.
- (14) Strategia Europa 2020 este bazată pe un set mai restrâns de orientări, care înlocuiește fostul set de 24 de orientări și abordează aspectele de ocupare a forței de muncă și de politică economică generală într-un mod coerent. Orientările pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii anexate prezentei recomandări, sunt intrinsec legate de orientările privind politicile de ocupare a forței de muncă anexate Deciziei Consiliului [...] din [...]. Împreună, acestea formează „Orientările integrate Europa 2020”.
- (15) Aceste noi orientări integrate reflectă concluziile Consiliului European. Ele oferă statelor membre o orientare precisă cu privire la definirea programelor lor naționale de reformă și la punerea în aplicare a reformelor, reflectând interdependența și respectând Pactul de stabilitate și creștere. Orientările vor constitui baza oricăror recomandări

specifice fiecărei țări pe care Consiliul le poate adresa statelor membre sau, în cazul orientărilor generale privind politicile economice, baza avertismentelor politice pe care Comisia le poate emite în cazurile în care recomandările specifice fiecărei țări nu sunt suficient urmate.

- (16) Aceste orientări ar trebui să rămână în mare parte stabile până în 2014, pentru a se acorda o atenție sporită punerii lor în aplicare,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

- (1) Statele membre și, atunci când este cazul, UE ar trebui să țină seama în politicile lor economice de orientările stabilite în anexă, care formează parte a „Orientărilor integrate Europa 2020”.
- (2) Statele membre ar trebui să elaboreze programe naționale de reformă conforme cu obiectivele stabilitate în „Orientările integrate Europa 2020”.

Adoptată la Bruxelles, 27.4.2010.

*Pentru Consiliu
Președintele*

Anexă:

Orientări generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii

Orientarea 1: Asigurarea calității și durabilității finanțelor publice

Statele membre ar trebui să aplice strategii de consolidare bugetară în conformitate cu Pactul de stabilitate și creștere și în special recomandările care le sunt adresate în cadrul procedurii de deficit excesiv și/sau prin memorandumurile de înțelegere în cazul susținerii balanței de plăți. Statele membre ar trebui în special să realizeze o consolidare care să depășească indicatorul de referință de 0,5% din PIB anual în termeni structurali, până ce vor fi îndeplinite obiectivele bugetare pe termen mediu. Consolidarea fiscală ar trebui să înceapă cel târziu în 2011 și mai devreme în câteva state membre în care condițiile economice o impun, cu condiția ca previziunile Comisiei să continue să indice faptul că redresarea se consolidează și devine autonomă.

La elaborarea și aplicarea strategiilor de consolidare bugetară, statele membre ar trebui să favorizeze impozitele care nu afectează în mod deosebit creșterea economică și ocuparea forței de muncă și să acorde prioritate tipurilor de cheltuieli care stimulează creșterea, cum ar fi cheltuielile pentru educație, competențe și capacitatea de inserție profesională, cercetare-dezvoltare și inovare și investiții în rețele, de exemplu internet de mare viteză, interconexiunile de energie și transport. În cazurile în care trebuie mărite impozitele, aceasta ar trebui să se facă, atunci când este posibil, în paralel cu măsuri care urmăresc ca sistemele fiscale să devină mai favorabile creșterii, transferând sarcina fiscală de la muncă către alte baze de impozitare, de exemplu activitățile dăunătoare mediului. Sistemele fiscale și de protecție socială ar trebui să furnizeze stimulente care să facă munca rentabilă.

Mai multe statele membre ar trebui să consolideze cadrele bugetare naționale, să sporească calitatea cheltuielilor publice și să îmbunătățească durabilitatea finanțelor publice prin intermediul unei strategii tridimensionale constând în adoptarea unui ritm alert de reducere a datoriilor, reforma cheltuielilor publice legate de vârstă cum ar fi cheltuielile cu asistența medicală, precum și în contribuția la creșterea efectivă a vârstei de pensionare pentru a asigura viabilitatea financiară, adecvarea socială și accesibilitatea cheltuielilor publice legate de vârstă.

Orientarea 2: Abordarea dezechilibrelor macroeconomice

Statele membre ar trebui să evite dezechilibrele macroeconomice nesustenabile, care rezultă în special din evoluțiile conturilor curente, ale burselor de valori și ale bilanțurilor gospodăriilor și întreprinderilor. Statele membre cu mari dezechilibre de cont curent care își au originea într-o lipsă persistentă de competitivitate sau în politicile lor fiscale și prudențiale ar trebui să abordeze cauzele de bază luând măsuri în domeniul politicii fiscale, al evoluțiilor salariale, al reformelor structurale aferente piețelor de servicii financiare și de produse și al piețelor forței de muncă, în conformitate cu orientările privind ocuparea forței de muncă, precum și în orice domeniu relevant. În acest context, statele membre ar trebui să încurajeze crearea condițiilor-cadru adecvate pentru sistemele de negociere a salariilor și evoluția costurilor muncii în concordanță cu stabilitatea prețurilor, tendințele în materie de productivitate și nevoia de reducere a dezechilibrelor externe. Evoluțiile salariale ar trebui să țină seama de diferențele în materie de calificări și condiții de pe piețele locale ale forței de muncă și să răspundă divergențelor ample de performanță economică între diversele regiuni ale unei țări.

Orientarea 3: Reducerea dezechilibrelor în zona euro

Statele membre din zona euro ar trebui să considere divergențele ample și persistente între pozițiile conturilor curente și alte dezechilibre macroeconomice ca o problemă de interes comun și să ia măsuri pentru a reduce dezechilibrele acolo unde este necesar. Statele membre din zona euro cu deficite de cont curent mari și persistente care își au originea într-o lipsă persistentă de competitivitate ar trebui să realizeze o reducere anuală semnificativă în termeni structurali. Statele membre din zona euro respective ar trebui să urmărească, de asemenea, reducerea costurilor unitare reale ale forței de muncă. Statele membre din zona euro cu surplusuri mari de cont curent ar trebui să ia măsuri pentru a elimina impedimentele structurale din calea cererii interne din sectorul privat. În mod similar, statele membre din zona euro ar trebui să acționeze asupra oricăror altor dezechilibre macroeconomice, cum ar fi acumularea unei datorii private excesive și divergențele în materie de inflație. Din acest motiv, dezechilibrele macroeconomice ar trebui monitorizate periodic în cadrul Eurogrupului, care ar trebui să propună măsuri de remediere atunci când este necesar.

Orientarea 4: Optimizarea sprijinului pentru cercetare-dezvoltare și inovare, consolidarea triumphiului cunoașterii și eliberarea potențialului economiei digitale

Statele membre ar trebui să-și reexamineze sistemele de cercetare-dezvoltare și de inovare naționale (și regionale), asigurând investiții publice adecvate și eficiente și orientându-le spre o creștere mai mare, în paralel cu abordarea provocărilor sociale majore (de exemplu energie, eficiența resurselor, schimbări climatice, coeziunea socială, îmbătrânirea populației, sănătate și securitate). Reformele ar trebui să favorizeze excelența și specializarea inteligentă, să promoveze integritatea științifică și să consolideze cooperarea între universități, institute de cercetare, actori publici, privați și din sectorul terțiar, atât la nivel național, cât și internațional și să asigure dezvoltarea infrastructurilor și rețelelor care permit difuzarea cunoștințelor. Ar trebui îmbunătățită guvernanta instituțiilor de cercetare pentru ca sistemele de cercetare naționale să devină mai eficiente. În acest scop, ar trebui modernizată cercetarea în cadrul universităților, ar trebui dezvoltate infrastructuri de nivel mondial și promovate cariere atractive și mobilitatea cercetătorilor. Ar trebui adaptate și simplificate sistemele naționale de finanțare și de achiziții publice pentru a facilita cooperarea transfrontalieră, transferul de cunoștințe și concurența bazată pe merit.

Politicile de cercetare-dezvoltare și inovare ale statelor membre ar trebuie plasate în contextul UE pentru a îmbunătăți oportunitățile de punere în comun a resurselor publice și private în domenii cu valoarea adăugată la nivelul UE, exploatând sinergiile cu fondurile UE și obținând astfel o dimensiune suficientă și evitând fragmentarea. Statele membre ar trebui să integreze inovarea în toate politicile relevante și să promoveze inovarea în sens larg (inclusiv inovarea non-tehnologică). În vederea promovării investițiilor private în cercetare și inovare, statele membre ar trebui să îmbunătățească condițiile-cadru – în special cu privire la mediul de afaceri, piețe competitive și deschise -, să combine stimulentele fiscale și alte instrumente financiare cu măsuri de facilitare a accesului la finanțarea privată (inclusiv la capital de risc), să încurajeze cererea, în special în eco-inovare (în principal prin intermediul achizițiilor publice și al standardelor interoperabile), să promoveze piețele și reglementările favorabile inovării și să ofere o protecție reală, accesibilă și eficientă a proprietății intelectuale. În conformitate cu orientările 8 și 9, statele membre ar trebui să doteze oamenii cu o serie amplă de competențe necesare pentru inovare în toate formele sale și ar trebui să asigure o ofertă suficientă de absolvenți în știință, matematică și inginerie. Programele școlare ar trebui să prevadă sprijinirea creativității, inovării și spiritului întreprinzător.

Statele membre ar trebui să promoveze difuzarea și utilizarea internetului de mare viteză ca un instrument esențial de acces la cunoaștere și de participare la crearea acesteia. Statele membre ar trebui să creeze condițiile-cadru adecvate pentru dezvoltarea rapidă a unei piețe unice digitale care să ofere conținuturi și servicii online accesibile pe scară largă. Finanțarea publică, inclusiv instrumentele de finanțare ale UE precum fondurile structurale, fondurile agricole și de dezvoltare rurală, ar trebui să se axeze pe domenii care nu sunt pe deplin deservite de investițiile private. Politicile ar trebui să respecte principiul neutralității tehnologice. Statele membre ar trebui să încerce să reducă costurile extinderii rețelelor, prin coordonarea lucrărilor publice; să promoveze difuzarea și utilizarea unor servicii online moderne și accesibile, inclusiv prin dezvoltarea în continuare a e-guvernantei, a semnăturii și identificării electronice și a plăților online; să sprijine participarea activă la societatea digitală, inclusiv prin competența mediatică și digitală; să promoveze un climat de securitate și încredere.

Obiectivul principal al UE pe baza căruia statele membre își vor stabili obiectivele naționale prevede că până în 2020, 3% din PIB-ul UE ar trebui investit în cercetare-dezvoltare. Este în curs de elaborare un indicator care să reflecte intensitatea cercetării-dezvoltării și inovării.

Orientarea 5: Îmbunătățirea eficienței resurselor și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră

Statele membre ar trebui să decupleze creșterea economică de utilizarea resurselor, transformând provocările legate de mediu în oportunități de creștere și utilizând în mod eficient resursele lor naturale. Acestea ar trebui să pună în aplicare reformele structurale necesare pentru reușită în contextul limitărilor tot mai mari la nivel mondial în materie de emisii de carbon și de utilizare a resurselor. Pentru a reduce emisiile, statele membre ar trebui să utilizeze pe scară extinsă instrumentele bazate pe piață, inclusiv impozitarea, pentru a sprijini creșterea și locurile de muncă ecologice, să stimuleze utilizarea energiei regenerabile, a tehnologiilor curate, rezistente la climă și să promoveze economiile de energie și eco-inovarea. Statele membre ar trebui să elimine subvențiile dăunătoare mediului și să asigure distribuția echitabilă a costurilor și beneficiilor lor, limitând excepțiile la persoanele cu nevoi sociale. Statele membre ar trebui să utilizeze instrumente fiscale, normative și de altă natură, inclusiv standardele de performanță energetică pentru produse și clădiri, subvenții, împrumuturi preferențiale și „achiziții publice ecologice” pentru a stimula adaptarea rentabilă a producției și modelelor de consum, a promova reciclarea, a realiza tranziția către o economie eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor și cu un nivel scăzut al emisiilor de carbon și a asigura progresul către decarbonizare în domeniul transporturilor și producției de energie, sporind totodată la maxim singergiile europene în această privință. Statele membre ar trebui să dezvolte infrastructuri de transport și energie inteligente, actualizate și pe deplin interconectate, să utilizeze tehnologiile informației și comunicațiilor în conformitate cu orientarea 4, să asigure creșteri ale productivității și punerea în aplicare coordonată a proiectelor de infrastructură și să sprijine dezvoltarea unor piețe de rețele deschise, competitive și integrate. Statele membre ar trebui să mobilizeze pe deplin fondurile UE pentru a promova aceste obiective.

Obiectivul principal al UE, pe baza căruia statele membre își vor stabili obiectivele naționale, este de a reduce până în 2020 emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 20% comparativ cu nivelurile din 1990 sau cu 30% în anumite condiții⁶; de a spori cota surselor de energie regenerabilă în consumul final de energie la 20%; și de a crește eficiența energetică cu 20%.

Orientarea 6: Îmbunătățirea mediului de afaceri și de consum și modernizarea bazei industriale

Statele membre ar trebui să se asigure că piețele funcționează pentru cetățeni și consumatori. Ar trebui să creeze condiții-cadru previzibile și să se asigure că piețele de bunuri și servicii sunt funcționale, deschise și competitive, în special prin promovarea integrării pieței unice și aplicarea și protecția eficientă a normelor în materie de piață unică și de concurență și să dezvolte infrastructura fizică necesară. Statele membre ar trebui să continue să îmbunătățească mediul de afaceri prin modernizarea administrațiilor publice, reducerea sarcinilor administrative, inclusiv prin dezvoltarea în continuare a unor servicii interoperabile de e-guvernare, eliminarea obstacolelor fiscale, sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) în conformitate cu „*Small Business Act for Europe*” și cu principiul „să gândim mai întâi la scară mică”, asigurarea unor piețe de servicii financiare stabile și integrate, facilitatea accesului la finanțare, îmbunătățirea condițiilor pentru asigurarea aplicării drepturilor de proprietate intelectuală, sprijinirea internaționalizării IMM-urilor și promovarea spiritului întreprinzător. Achizițiile publice ar trebui utilizate pentru a oferi stimulente în vederea inovării, în special pentru IMM-uri, respectând totodată principiile deschiderii pieței, transparenței și concurenței veritabile.

Statele membre ar trebui să sprijine o bază industrială modernă, diversificată, competitivă și eficientă din punct de vedere energetic și al resurselor, în parte prin facilitarea oricărei restructurări necesare în deplină conformitate cu normele UE în materie de concurență și cu alte norme relevante. În acest context, statele membre ar trebui să mobilizeze pe deplin fondurile UE. Statele membre ar trebui să conlucreze strâns cu sectorul industrial și părțile interesate pentru a contribui la rolul de lider și la competitivitatea UE în ce privește dezvoltarea durabilă globală, în special prin încurajarea responsabilității sociale a întreprinderilor, identificarea blocajelor și gestionarea schimbărilor.

⁶ Consiliul European din 10 și 11 decembrie 2009 a concluzionat că UE își reafirmă, ca parte a unui acord global și cuprinzător pentru perioada după 2012, oferta condiționată de a viza o reducere de 30% până în 2020 în comparație cu nivelurile din 1990, cu condiția ca alte țări dezvoltate să se angajeze la reduceri comparabile ale emisiilor și ca țările în curs de dezvoltare să contribuie în mod corespunzător în funcție de responsabilitățile și capacitățile lor respective.